

ւոյ մէջ թողած իւր արձանագրութեամբ
կը հաստատէ զայդ, պատուիրելով քա-
ղաքին քահանայից՝ կովուն մորթէն, զոր
ամբողջութեամբ կ'առնուին, այնուհետեւ
«մի մի շերտ» ստանալ (Արրտ. 1911,
էջ 665):

Իսկ Տաթեւացին ուրիշ բաժանում մը
կը դնէ, եպիսկոպոսին սեպհականելով
անասնոյն կուրծքը. տաներիցուն՝ աջա-
կողմեան երին, եւ միւս քահանայից՝ սիր-
տը, երիկամունքն ու լերդաբոյծը ճար-
պով, մորթը, ոտներն ու գլուխը (Հրց.
367): Եւ այս անդամահատութեան մէջ
ուղղակի ազդուած է մովսիսական օրէնքէն
(Եւր, ԻԹ, 22. Ղեւտ. Է, 32-4):

Բ. ՏԵԱՌՆԱԿԱՆ

1. — Կոչումն ու սահման: — Յատուկ
կոչումն էր այս այն մատաղին, զոր մէկն
յաջողութեան մը կամ որ եւ է բարի վախ-
ճանով կանխաւ կը խոստանար կամ կ'ուխ-
տէր Աստուծոյ կատարել, եւ աղով ան-
հրաժեշտ պարտականութիւն մը յանձն